

Pitkäperjantain sanajumalanpalvelus 6.4.2012

- Jumalan Karitsa

Liturgia & saarna: Panu Partanen

Musiikki: Hannes Asikainen & kirkkokuoro

Suntiot: Seppo Soininen & Jouni Niininen

Pitkäperjantai

-

surun, hyvyyden ja Jumalan perjantai

Matt. 27:33-54

Kun he tulivat paikkaan, jota kutsutaan Golgataksi, Pääkallonpaikaksi, he tarjosivat Jeesukselle juotavaksi viiniä, johon oli sekoitettu sappea. Hän maistoi sitä, mutta ei halunnut juoda.

Kun he olivat ristiinnaulinneet Jeesuksen, he jakoivat keskenään hänen vaatteensa heittämällä niistä arpaa. Sitten he jäivät sinne istumaan ja vartioivat häntä. Hänen päänsä yläpuolelle he kiinnittivät kirjoituksen, josta kävi ilmi hänen tuomionsa syy: »Tämä on Jeesus, juutalaisten kuningas.» Yhdessä Jeesuksen kanssa ristiinnaulittiin kaksi rosvoa, toinen hänen oikealle, toinen hänen vasemmalle puolelleen.

Ohikulkijat pilkkasivat häntä. Päättään nyökyttäen he sanoivat: »Sinähän pystyt hajottamaan tempelin ja rakentamaan sen uudelleen kolmessa päivässä. Pelasta nyt itsesi, jos kerran olet Jumalan Poika. Tule alas ristiltä!» Ylipapit yhtyivät hekin pilkkaan yhdessä lainopettajien ja vanhimpien kanssa. He sanoivat: »Muita hän kyllä on auttanut, mutta itseään hän ei pysty auttamaan. Onhan hän Israelin kuningas, tulkoon nyt ristiltä alas! Silloin me uskomme häneen. Hän on pannut luottamuksensa Jumalaan - pelastakoon Jumala nyt hänet, jos on häneen mieltynyt! Onhan hän sanonut olevansa Jumalan Poika.» Samalla tavoin häntä pilkkasivat myös rosvot, jotka oli ristiinnaulittu yhdessä hänen kanssaan.

Mutta keskipäivällä, kuudennen tunnin aikaan, tuli pimeys koko maan ylle, ja sitä kesti yhdeksänteen tuntiin saakka. Yhdeksännen tunnin vaiheilla Jeesus huusi kovalla äänellä: »Eeli, Eeli, lama sabaktani?» Se merkitsee: Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut? Tämän kuullessaan muutamat siellä olevista sanoivat: »Hän huutaa Eliaa.» Heti yksi heistä kiiruhti hakemaan sienen, kasto i sen hapnviiniin, pani kepin päähän ja tarjosi siitä hänelle juotavaa. Toiset sanoivat: »Katsotaanpa nyt, tuleeko Elia hänen avukseen.» Mutta Jeesus huusi taas kovalla äänellä ja antoi henkensä.

Sillä hetkellä tempelin väliverho repesi kahtia, ylhäältä alas asti. Maa vavahteli, kalliot halkeilivat, haudat aukenivat, ja monien poisnukkuneiden pyhien ruumiit nousivat ylös. He lähtivät haudoistaan, ja Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen he tulivat pyhään kaupunkiin ja näyttäytyivät siellä monille.

Kun sadanpäällikkö ja miehet, jotka hänen kanssaan vartioivat Jeesusta, näkivät maan vavahtelun ja kaiken, mitä tapahtui, he pelästivät suunniltaan ja sanoivat: »Tämä oli todella Jumalan Poika!»

Good Friday, hyvä perjantai. Tällä nimellä tämä päivä tunnetaan englanninkielisissä maissa. Hyvä perjantai – kuulostaa kovin erilaiselta kuin pitkäperjantai. Vielä kummallisemmalta se kuulostaa saksankielisellä kielialueella, jossa on käytössä sana Karfreitag, surun perjantai. Tämä saa mietteliääksi Jeesuksen ristin juurella. Vietämmekö hyvää vai surun perjantaita?

Katsoessamme ristiinnaulittua mielemme valtaa suru. Säälimme Jeesusta Kristusta, joka joutui kärsimään syyttömänä. Hän kanto i raskaan ristinsä Golgatalle. Hänet ruoskittiin henkihieveriin, häntä pilkattiin ja hänen päähänsä puettiin orjantappurakruunu. Kahden ryövärin väliin hänet ristiinnaulittiin. Viattomana, suojattomana, yksin. Kaikki hylkäsivät hänet, jopa hänen rakkaat opetuslapsensa. Isäkin, rakas taivaan Isä, näytti kääntäneen hänelle selkänsä. Jäljelle jäi vain häpeä ja pilkka. Pilkkaajien ivalliset sanat jäivät kaikumaan kärsivän Herramme korviin: ”Muita hän kyllä on auttanut, mutta itseään hän ei pysty auttamaan. Onhan hän Israelin kuningas, tulkoon nyt ristiltä alas!”

Hyvä perjantai ei kuulosta tässä yhteydessä osuvalta. Se tuntuu vähättelevän Jeesuksen kärsimyksiä. Olisi suorastaan epäkristillistä kuvailla Jeesuksen tuskan tietä hyväksi. Jeesus koki kaiken sen, mitä haluamme elämässämme välttää: häpeän, pilkan, hylkäämisen ja kivun. Tämä osa oli kuitenkin hänelle määrätty jo profeettojen suulla: ”Hyljeksitty hän oli, ihmisten torjuma, kipujen mies, sairauden tuttava, josta kaikki käänsivät katseensa pois. Halveksittu hän oli, me emme häntä miinään pitäneet” (Jes 53).

Entäs jos siirrymme yleiselle tasolle, omaan arkeemme: vietämmekö hyvää perjantaita? Osa viettää, osa ei. Monelle tämä päivä on kurjuudessaan pitkä. Kipujen miehiä ja naisia on ympärillä. Halveksittuja ja muiden ihmisten hylkäämiä tulee vastaan. Vähäisiä veljiä ja sisaria, joista käännetään katseet pois. Heitä, joilta on viety vaatteet, työt ja itsekunnioitus. Heitä, jotka joutuneet ystäviensä ja perheensä hylkäämiksi. Heitä, jotka kokevat olevansa Jumalan hylkäämiä. Huomaamatta ivailemme hallitusmiesten ja sotilaiden tapaan: "Pelastakoot itsensä. Itsepä hän ovat elämänsä sotkeneet. Hoitakoot asiansa omin nokkinensa kuntoon!"

Näitä veljiä ja sisaria muistaen herää kysymys: miksi ristiinnaulitsemme Kristuksen yhä uudelleen lähimmäisissämme? Kerran olisi pitänyt riittää. Miksi emme ota paremmin vastaan ristinmiehen lahjoittamaa rauhaa ja eheyttävää voimaa? - *"Hän kärsi rangaistuksen, jotta meillä olisi rauha, hänen haavojensa hinnalla me olemme parantuneet"* (Jes 53:5).

Nimitykset pitkäperjantai ja surun perjantai kuuluvat tähän päivään. Ne tuovat päivän todelliset tapahtumat suoraan kohti: Jeesus kuoli syntiemme tähden. Synnittömästä tuli syntinen ja meistä syntisistä Kristuksen tähden puhtaita. Hän kantoi taakkamme: *"hän kantoi meidän kipumme, otti taakakseen meidän sairautemme"* (Jes 53:4).

Pitkäperjantai ei ole kuitenkaan pelkästään surun perjantai. Emme ole tragedian todistajia, vaan todistamme sovinnosta ihmisten ja Jumalan välillä. On siis myös hyvä perjantai. Pimeys vaihtuu iloon. Kuolema ei pysty kahlitsemaan Jumalan armoa ja rakkautta. Jos kerran olemme osallisia Kristuksen kuolemaan, sitä suuremmalla syyllä olemme osallisia hänen ylönousemukseensa! Ristiltä pilkottaa uuden huomisen valo, varjot väistyvät. Kristuksen kärsimystien saa omistaa henkilökohtaisesti. Tähän kehottaa myös oppi-isämme Martti Luther: *"Meidän tulee siis oppia niin tuntemaan Kristuksen kärsimystä, että tiedämme sen tapahtuneen meidän hyväksemme. Älkäämme pitkö hänen kärsimystänsä muuna kuin iankaikkisena apunamme. Kaikki nämä ovat tapahtuneet hyödyksemme, että me uskoisimme niiden tapahtuneen meidän hyväksemme, ja että häntä sydämeztämme kiittäisimme. Se joka näin tekee ja näin Kristuksen kärsimyksen omistaa, on kristitty"* (Hengellinen virvoittaja).

Good Friday on todennäköisesti saanut nimensä sanoista God's Friday, Jumalan perjantai. Tässä on kaikki oleellinen pitkäperjantaista. Jeesuksen kärsimys kuului Jumalan pelastussuunnitelmaan. Yksikään ruoskanisku, naulanpisto ja ivanpilkka ei tapahtunut ilman hänen sallimustaan. Jumala tiesi mitä teki: hän valmisti pimeyden läpi meille tien takaisin hänen yhteyteensä. Tätä tietä hän haluaa johdattaa meitä. Jokainen päivä on meille Jumalan päivä hänen Poikansa kuoleman tähden. Sen kautta hän on antanut meille lahjoista kallisarvoisimman, ikuisen elämän: *"Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän"* (Joh 3:16).